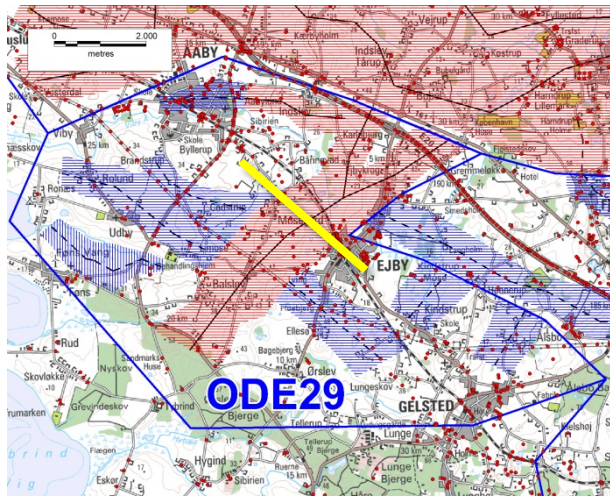
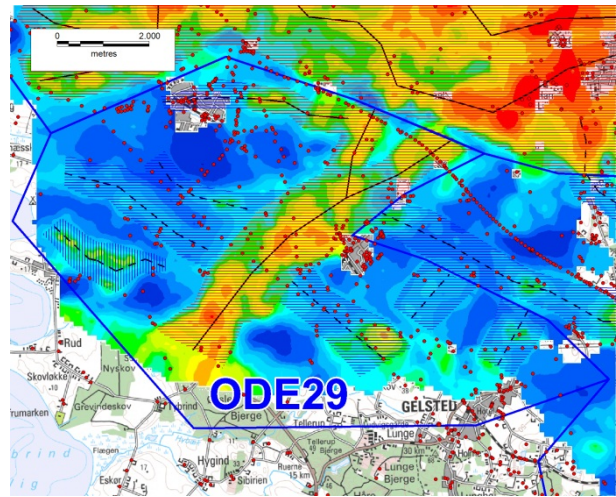

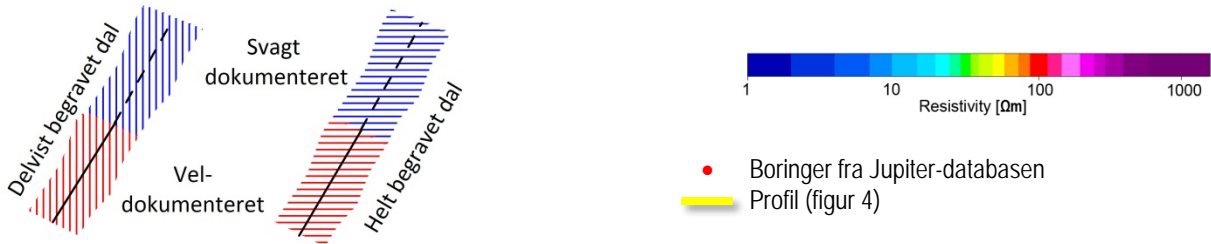
Figur 1: Oversigtskort

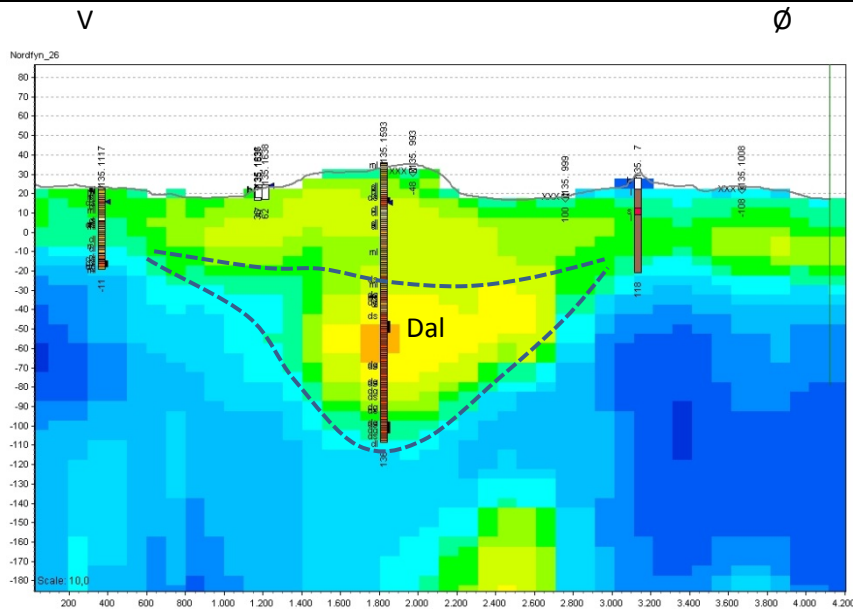
Figur 2: TEM middelmodstand kote -55 til -50 m

Figur 3: Signaturforklaring

Figur 4: Udvalgt vertikalt profilsnit (se omtrentlig placering på figur 1):

• 10 X overhøjning

Geologisk beskrivelse:

På baggrund af SkyTEM-data /1/ kan der i et område omkring Nr. Åby ses flere retlinede strukturer i modstandsbilledet (figur 1 og 2). Der ses en NØ-SV orienteret, ca. 1½ km bred og 7½ km lang, *helt begravet* højmodstandsstruktur. Højmodstandsstrukturen ses bedst i intervallet -30 til -80 m (se figur 4), men kan følges i såvel højere og lavere koter som sporadiske højmodstandsforekomster. Mod nord ser dalen ud til at splittes op i to smallere dalforløb. Strukturen bliver smallere nedefter og tolkes at være en helt begravet dal. Boringer ved Nr. Åby /2/ udenfor dalen viser, at det tertiære, plastiske ler kan forventes i ca. kote -30 m, hvilket betyder, at dalen – i hvert fald i de nederste dele – er eroderet ned i det plastiske ler. Dette bekræftes af SkyTEM-data, som udenfor dalen viser lave modstande fra kote ca. -30 m og nedefter. Boring DGU nr. 135.913 /2/ beliggende indenfor dalen viser, at der ned til kote -40 findes moræneler og smeltevandsler, og herunder findes smeltevandssand. Plastisk ler findes i kote -56 m. Boring DGU nr. 135.1593 ligger centralt i dalen og gennemborer – uden at nå dalbunden – kvartære aflejringer helt ned til kote -109 m. Det dybe filter i boringen viser bl.a. 560 mg klorid pr. liter, og dette forhøjede kloridindhold peger på, at det palæogene ler er borteroderet eller meget tyndt stedvist i dalbunden, hvorved salt porevand kan trænge op i de kvartære grundvandsmagasiner indenfor dalen. . Lagserien i niveauerne over kote -30 til -20 m er domineret af moræneler.

SkyTEM-kortlægning /1/ viser også tilstedeværelsen af en række ØSØ-VNV orienterede dalstrukturer og to mindre formodede dalstykker ca. vinkelret her på omkring Ejby (figur 1 og 2). Dalene er ca. 600 m til 1200 m brede og de to længste kan følges over en afstand på 8-9 km nord og sønden om Ejby. De to længste dale gennemskæres dog vest for Ejby af den ovenfor omtalte NØ-SV orienterede dal. Strukturernes har lidt højere modstande end det omkringliggende i koteintervallet ca. -30 til -70 m. Det tolkes, at der er tale om begravede dale. Dalfyldets elektriske modstande ligger hovedsagelig under 50 ohmm, hvilket peger på moræneler og smeltevandsler. Dette bekræftes af f.eks. boring DGU nr. 135.1315 øst for Føns, hvor der er kvartært ler ned til kote -56 m. Herudover er der kun få boringer, der entydigt bekræfter dalene.

Boring DGU nr. 135.53 /2/ på Svinø i Gamborg Fjord viser, at de palæogene lerlag her er borteroderede. Boringen anbror skrivelid i kote -174 m efter at have gennemboret tykke lag af moræneler og smeltevandsler. På Fønsskov er der i boring DGU nr. 134.228 påvist plastisk ler i kote -42 m og i Føns findes det i kote -39 m (boring DGU nr. 135.55). Det betyder, at der i boring DGU nr. 135.53 er borteroderet ca. 30 meter bryozokalk og godt 100 meter palæogent ler /1/. Det ser således ud til, at der også findes en begravet dal omtrent under Gamborg Fjord, og det formodes, at dalstrukturerne mod øst har sammenhæng med dalstrukturen under Gamborg Fjord. Den begravede dal ved Føns er delvist begravet og ligger i forlængelse af Gamborg Fjord.

TEM-data /1/ antyder også, at der helt sydligt i det kortlagte område er tale om en dalstruktur i østlig forlængelse af Føns Vig, men dette er usikkert.

Tolkningsusikkerhed:

Den indtegnede dal vest for Ejby er kategoriseret som *veldokumenteret*, da TEM understøttes af boredata. Dog er dalens nøjagtige afgrænsning usikker, da dalafgrænsningen forekommer diffus. De øvrige dale er alle kategoriseret som *svagt dokumenterede*, da dalenes lerdominerede fyld kun giver begrænset modstandskontrast til de omkringliggende aflejringer.

Referencer:

- /1/ GEUS (2015)/ Gerda-databasen. TEM-data udtræk.
- /2/ GEUS (2015)/ Jupiter-databasen